

Türkiye’deki Ormancılık ve Orman Ürünleri Programı Öğretim Elemanlarının Akademik Profillerinin Değerlendirilmesi

Nuray Kahyaoglu
Dr. Öğr. Üyesi,
Gümüşhane
Üniversitesi, Türkiye
nkahyaoglu@gumushane.
edu.tr

Engin Güvendi
Dr. Öğr. Üyesi,
Gümüşhane Üniversitesi,
Türkiye
eguvendi28@gumushane.
edu.tr

Murat Han Ertuğrul
Öğr. Gör., Gümüşhane
Üniversitesi, Türkiye
mertugrul@gumushane.
edu.tr

Osman Komut
Dr. Öğr. Üyesi,
Gümüşhane Üniversitesi,
Türkiye
osmankomut@gumushane.
edu.tr

Özet

Meslek Yüksekokulları 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu’nun 3. maddesinde “ Belirli mesleklere yönelik ara insan gücü yetiştirmeyi amaçlayan dört yarıyılık eğitim-öğretim sürdüren bir yükseköğretim kurumudur.” biçiminde tanımlanmıştır. Meslek Yüksekokulları 5. seviye meslek elemanı yetiştiren yükseköğretim kurumlarıdır. Mezunları tekniker veya meslek elemanı olarak iş hayatına atılırlar. Bunlar üretim veya hizmet sektöründe uygulayıcılar olarak sektörün temel elemanlarıdır. Böylesine üretken olan ve olması gereken bir meslek elemanı yetiştirilmesi için sürecin en önemli öğelerinden birisi öğretim elemanlarıdır.

Bilindiği üzere öğretim elemanı yükseköğretimin vazgeçilmezlerinden biridir. Yükseköğretimin nitelikli elemanlar yetiştirmesinin, nitelikli öğretim elemanlarına sahip olmasıyla mümkün olacağı şüphesizdir. Ülkelerin ekonomik gelişimine katkı sağlayan çeşitli sektörlerin ihtiyacı olan kalifiye teknik eleman yetiştiren meslek yüksekokullarında eğitimi veren öğretim elemanlarının kendi alanlarında uzman ve ehli kişiler olmaları önem arz etmektedir. Bu durum eğitim-öğretim ve bilimsel araştırma kalitesinin artırılması ve nitelikli insan gücünün yetiştirilmesi açısından üzerinde durulması gereken bir konudur.

Bu çalışmada, Türkiye’de mevcut 25 devlet üniversitesindeki 30 meslek yüksekokulunda bulunan Ormancılık ve Orman Ürünleri programında görevli olan öğretim elemanlarının akademik yeterlilik açısından lisans mezuniyet durumları değerlendirilmiştir. Araştırmayla ilgili olarak 97 öğretim elemanı değerlendirilmiştir. Bunun sonucunda 35 öğretim elemanı öğretim üyesi iken geriye kalan 62’si öğretim görevlisidir. Öğretim elemanlarının lisans mezuniyetleri incelendiğinde toplamda 54 adetinin orman mühendisliği, 22 adetinin orman endüstri mühendisliği, 3 adetinin peyzaj mimarlığı lisans mezunu olduğu görülmüştür. Öğretim elemanlarından iki adeti hem orman mühendisliği hem de orman endüstri mühendisliği lisans mezunu iken diğer 1 adeti de hem orman mühendisliği hem de peyzaj mimarlığı lisans mezunudur. Geriye kalanlardan 13 adeti diğer lisans bölümleri mezunu olup 7 adeti ile ilgili lisans mezuniyet bilgilerine ulaşılamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Ormancılık ve Orman Ürünleri Programı, Öğretim Elemanları, Lisans Mezuniyet Durumları

Forestry and Forestry Products Program in Turkey Academic Profiles of Lecturers Evaluation

Abstract

Vocational schools of higher education numbered 2547 number 3. "is a higher education institution that maintains four semis of training aimed at raising the intermediate manpower for certain occupationers. Vocational Colleges 5. higher education institutions. Graduates are 11-13 JUNE 2019

employed as technicians or professionals. These are the main elements of the industry as practitioners in the manufacturing or service sector. They are the employees who perform the production or service by implementing the engineers or specialists' projects. One of the most important elements of the process is teaching staff to cultivating a professional element that is so productive and should be.

As is known, the instructor is one of the indispensable of higher education. It is suspected that higher education will be able to educate qualified staff, having qualified lecturers. It is important that the faculty members who are trained in vocational schools who are trained in the various sectors that contribute to the economic development of the countries are skilled and competent in their fields. This is an issue that should be emphasized in terms of increasing the quality of education and scientific research and raising qualified manpower.

In this study, undergraduate graduation cases were evaluated in terms of academic qualification of faculty members who are employed in forestry and forestry Products program at 30 vocational schools in 25 state universities in Turkey. In relation to the study, 97 instructors were examined. As a result of this, 35 instructor is a faculty member and the remaining 62 are lecturers. When the undergraduate graduates of the faculty were examined, a total of 54 in the forest engineering, 22 in the forest industrial engineering, 3 in the Department of Landscape Architecture was a bachelor degree. Two of the lecturers is a Bachelor of Science in forestry engineering as well as forest industrial engineering, while the other 1 is a Bachelor of Science in both forestry and landscape architecture. The remaining 13 graduates have graduated from other undergraduate departments and 7 undergraduate graduation information has not been reached.

Keywords: Forestry and Forestry Products Program, Teaching Staff, Undergraduate Graduation Status

GİRİŞ

Tüm dünyada yükseköğretim alanında başlayan genişleme sürecinin sonucu olarak ülkeler yükseköğretim sistemlerini artan talebi karşılamak üzere genişletmeye, çeşitlendirmeye ve yeniden yapılandırmaya çalışmaktadır. Türkiye bu anlamda önemli adımlar atmış ve özellikle 2006-2008' den sonra dünyanın en hızlı büyüyen yükseköğretim sistemlerinden biri olmuştur. Bu hızlı büyümenin yükseköğretim sisteminde ortaya çıkardığı ihtiyaçlardan biri de üniversitelerin nicelik ve nitelik olarak yeterli öğretim üyelerine sahip olmasıdır.

Üniversitelerde eğitim-öğretim, araştırma ve topluma hizmet olarak tanımlanan misyonların tümü öğretim elemanları tarafından yürütülmektedir. Öğretim elemanı, Türkiye'de üniversitelerde görev yapan tüm akademik personeli kapsayan bir kavram olarak kullanılmaktadır. Yükseköğretim personel kanununa göre öğretim elemanları üç sınıftan oluşmaktadır. Profesörler, doçentler ve doktor öğretim üyeleri öğretim üyeleri sınıfı içine dahil olurken, araştırma görevlileri ve öğretim görevlileri öğretim elemanı sınıfı içinde yer almaktadır (Yükseköğretime Bakış, 2017:145).

Üniversitelerde bulunan meslek yüksekokulları, nitelikli meslek elemanı ihtiyacı nedeniyle, önemi her geçen gün biraz daha artmaktadır. Meslek elemanı ihtiyacını bir dönem meslek liselerinden sağlayan işletmeler, artan bilgi ihtiyacı ve uygulama becerisi nedeni ile bu gereksinimi, şimdilerde meslek yüksekokullarından karşılamayı umut etmektedir. Üniversiteler öğrencilerini sosyal hayata hazırlarken, işletmelerin bu isteklerini de göz ardı etmemek durumundadırlar (Özgüler vd., 2013:41).

Ülkemizde yüksekokulların öncelikli amacı, ilgili alanda sektörde çalışabilecek, profesyonel uygulamalara yönelik eğitim almış nitelikli elemanlar yetiştirmektir. Yükseköğretimin nitelikli elemanlar yetiştirmesinin, nitelikli öğretim elemanlarına sahip olmasıyla mümkün olacağı şüphesizdir. Eğitimde yeterlilik ve kalite güvencesine, var olan ya da oluşturulacak kalite ile ulaşılabilir. İşyerleri; her işin üstesinden gelebilen, sorunlara acil çözüm bulabilen, gelişen teknolojiye uyum sağlayabilen, iyi iletişim kurabilen, çalışkan, yaratıcı, girişimci, ciddi, geniş ufuklu, araştırmacı, takım çalışmasına katılabilen, sorumluluk alabilen ve temel mesleki bilgileri standart düzeyde olan meslek yüksekokulu mezunlarını talep etmektedir. Ülkelerin ekonomik gelişimine katkı sağlayan çeşitli sektörlerin ihtiyacı olan kalifiye teknik eleman yetiştiren meslek yüksekokullarında eğitimi veren öğretim elemanlarının kendi alanlarında uzman kişiler olmaları önem arz etmektedir. Bu durum eğitim-öğretim ve bilimsel araştırma kalitesinin artırılması ve nitelikli insan gücünün yetiştirilmesi açısından üzerinde durulması gereken bir konudur.

Yükseköğretim hizmetlerinin kalitesini belirlemeye yönelik yapılan çalışmalarda kalitenin sağlanmasında en önemli öğenin "öğretim elemanları" olduğu vurgulanmaktadır. Eğitim sürecine ilişkin öğrenci memnuniyeti araştırmaları öğrenmenin, çok güçlü bir biçimde dersten sağlanan doyumla ilgili olduğunu ortaya koymaktadır (Açan vd., 2009:227).

Öğretim elemanı, alanında iyi yetişmiş, sürekli araştırma yaparak çalışmalarını yeni yeni bilgiler üreterek konusunun uzmanı olmuş, işleyeceği konuya iyi hazırlanıp, konusunu dersin durumuna göre uygun yöntem ve araçları kullanarak anlatan bir kimse olmalıdır. Alanına hakim olan bir öğretim elemanı, alanıyla ilgili olarak ele aldığı herhangi bir konuyu öğrencilerinin anlayabileceği seviyeye indirerek anlaşılır açık bir dille anlattığı takdirde hem ele aldığı konunun daha iyi anlaşılmasını sağlayacak, hem de öğrencileri üzerinde bir etki uyandıracaktır. Böyle bir durum ise, hem öğretim elemanının öğrencileri üzerinde olumlu bir etkinin doğmasına, hem de öğrencilerin, öğretim elemanlarına olan güveninin artmasına neden olacaktır (Akgün, 2016:198).

Öğretim elemanlarının yukarıda sözü edilen yeterlikleri sağlayıp sağlamadıklarının belirlenmesi, meslek yüksekokulundaki eğitim-öğretim niteliğinin ortaya konması bakımından yapılan bu çalışmada, Türkiye'de mevcut 25 devlet üniversitesindeki 30 meslek

yüksekokulunda bulunan Orman Ürünleri programında görevli olan öğretim elemanlarının akademik yeterlilik açısından lisans mezuniyet durumları değerlendirilmiştir.

MATERYAL VE YÖNTEM

Yapılan bu çalışmada, Türkiye’de mevcut 25 devlet üniversitesindeki 30 meslek yüksekokulunda bulunan Orman Ürünleri programında görevli olan öğretim elemanlarının akademik yeterlilik açısından lisans mezuniyet durumları değerlendirilmiştir. 2018 YÖK Önlisans Atlas verilerine göre Orman Ürünleri programı bulunan üniversitelerin internet sitelerinin ayrıntılı bir şekilde incelenmesiyle mevcut durumları ortaya konulmuştur (Tablo 1).

Tablo 1: Türkiye’de “Orman Ürünleri” programı bulunan üniversite ve meslek yüksekokulları

	Üniversite	MYO		Üniversite	MYO
1	Alanya Alaaddin Keykubat Üni.	Akseki MYO	16	Isparta Uygulamalı Bilimler Üni.	Atabey MYO
2	Artvin Çoruh Üni.	Artvin MYO	17	Isparta Uygulamalı Bilimler Üni.	Yenişarbademli MYO
3	Atatürk Üni.	İspir Hamza Polat MYO	18	Isparta Uygulamalı Bilimler Üni.	Sütçüler Prof. Dr. Hasan Gürbüz MYO
4	Atatürk Üni.	Oltu MYO	19	Kahraman Sütçü İmam Üni.	Andırın MYO
5	Balıkesir Üni.	Dursunbey MYO	20	Kastamonu Üni.	Araç Rafet Vergili MYO
6	Bartın Üni.	Ulus MYO	21	Manisa Celal Bayar Üni.	Demirci MYO
7	Bingöl Üni.	Genç MYO	22	Mersin Üni.	Mustafa Baysan MYO
8	Bolu Abant İzzet Baysal Üni.	Mudurnu Süreyya Astarıcı MYO	23	Muğla Sıtkı Koçman Üni.	Köyceğiz MYO
9	Burdur Mehmet Akif Ersoy Üni.	Göhlhisar MYO	24	Ondokuz Mayıs Üni.	Vezirköprü MYO
10	Bursa Uludağ Üni.	Büyükorhan MYO	25	Sinop Üni.	Ayancık MYO
11	Çanakkale Onsekiz Mart Üni.	Yenice MYO	26	Sivas Cumhuriyet Üni.	Koyulhisar MYO
12	Çukurova Üni.	Aladağ MYO	27	Tokat Gaziosmanpaşa Üni.	Almus MYO
13	Düzce Üni.	Ormanlık MYO	28	Tokat Gaziosmanpaşa Üni.	Niksar Teknik Bilimler MYO
14	Gümüşhane Üni.	Kürtün MYO	29	Uşak Üni.	Banaz MYO
15	Gümüşhane Üni.	Gümüşhane MYO	30	Zonguldak Bülent Ecevit Üni.	Çaycuma MYO

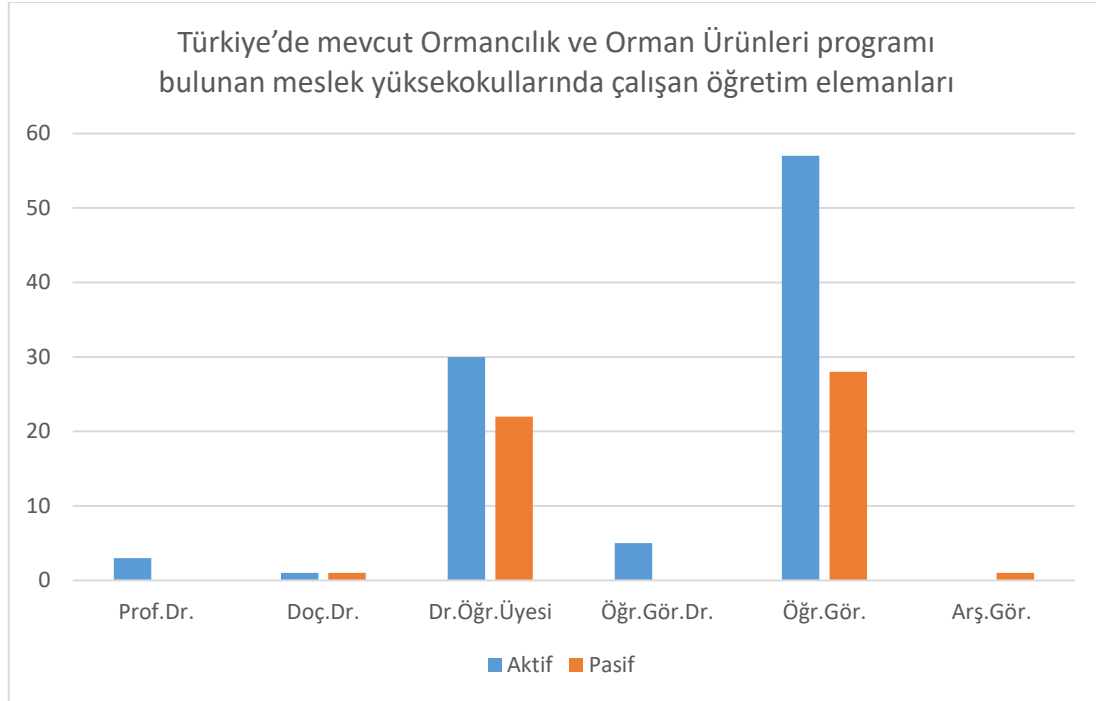
Kaynak: 2018 YÖK Önlisans Atlası

BULGULAR

2018 YÖK istatistik verilerine göre Türkiye’de mevcut Orman Ürünleri programı bulunan üniversitelere bakıldığında; toplamda 32 adet devlet üniversitesinin 41 adet meslek yüksekokulunda Orman Ürünleri programı bulunmaktadır. Bu programların 25 devlet üniversitesindeki 30 meslek yüksekokulunda bulunan Orman Ürünleri programı aktif olarak eğitim-öğretim verirken geriye kalan 7 devlet üniversitesindeki 11 meslek yüksekokulunda bulunan Orman Ürünleri programı pasif konumda olup eğitim-öğretimini sürdürememektedir.

2018 YÖK istatistik verilerine göre Türkiye’de mevcut Orman Ürünleri programı bulunan üniversitelerdeki meslek yüksekokullarının öğretim elemanı sayıları

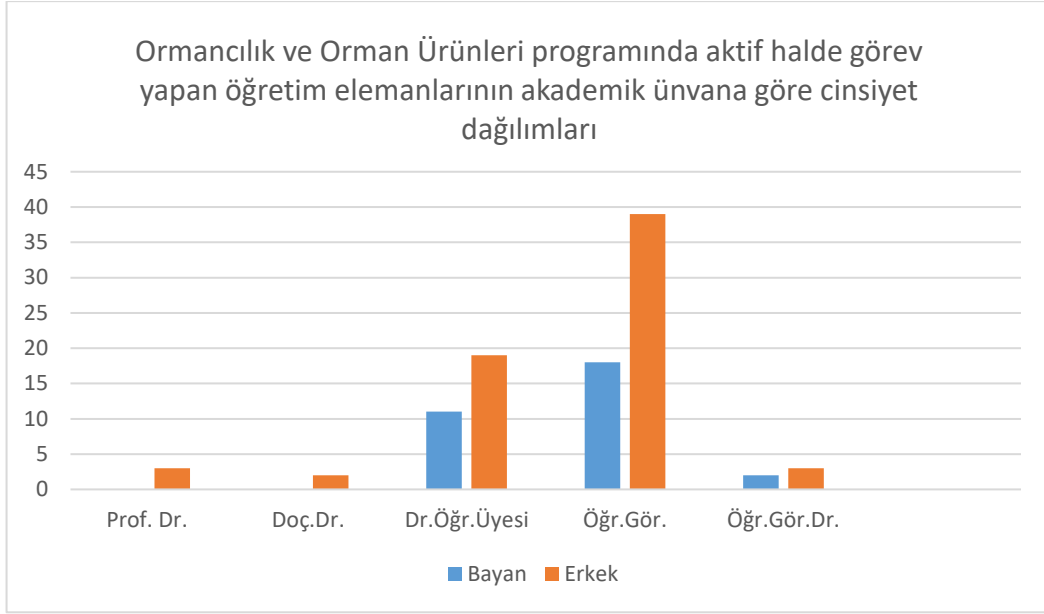
incelendiğinde; Toplamda 41 adet meslek yüksekokulunda çalışan öğretim elemanı sayısının 142 adet olduğu görülmüş olup bunun 97 adetinin aktif olarak görevine devam ettiği geriye kalan 45 adetinin ise pasif konumda olduğu belirlenmiştir. Şekil 1’de Türkiye’de Ormancılık ve Orman Ürünleri programı bulunan meslek yüksekokullarında çalışan öğretim elemanlarının kadroya göre dağılımı görülmektedir.

Şekil 1: Türkiye’de Ormancılık ve Orman Ürünleri programı bulunan meslek yüksekokullarında çalışan öğretim elemanlarının kadroya göre dağılımı

Şekil 1 incelendiğinde; ilgili programda bulunan aktif olarak çalışan Profesör Doktor sayısı 3 iken aktif olarak çalışan Doçent Doktor sayısının 2 olduğu görülmektedir. Aktif olarak çalışan Doktor Öğretim Üyesi sayısı 30 olup pasif konumda bulunan Doktor Öğretim Üyesi sayısının 22 olduğu gözlenmiştir. Aktif olarak çalışan Öğretim Görevlisi Doktor sayısı 5 iken Öğretim Görevlisi sayısı 57 olup pasif olarak görev yapmakta olan Öğretim Görevlisi sayısının 23 olduğu gözlenmiştir. 1 adet de pasif konumda bulunan Araştırma Görevlisi mevcuttur. Sonuç olarak, aktif olarak görev yapmakta olan Öğretim Üyesi sayısı 35 iken Öğretim görevlisi sayısı 62 olarak belirlenmiştir. Öğretim görevlisi yüzdesinin % 59 oranına sahip olduğu ve beklenildiği gibi yüksek çıktığı görülmüştür. Bunun yanı sıra, Doktor Öğretim Üyesi kadrosu oranının % 31 olması da dikkat çekici bir sonuçtur.

2018 YÖK bilgi yönetim sistemi istatistik verilerine göre Ormancılık ve Orman Ürünleri programında aktif olarak görev yapan öğretim elemanlarının toplam sayısı 97 olup bunun 66 adetinin erkek 31 adetinin ise bayan çalışan olduğu belirlenmiştir. Şekil 2’ de Türkiye’de aktif halde Ormancılık ve Orman Ürünleri programı bulunan meslek yüksekokullarında çalışan öğretim elemanlarının akademik ünvana göre cinsiyet dağılımları görülmektedir.

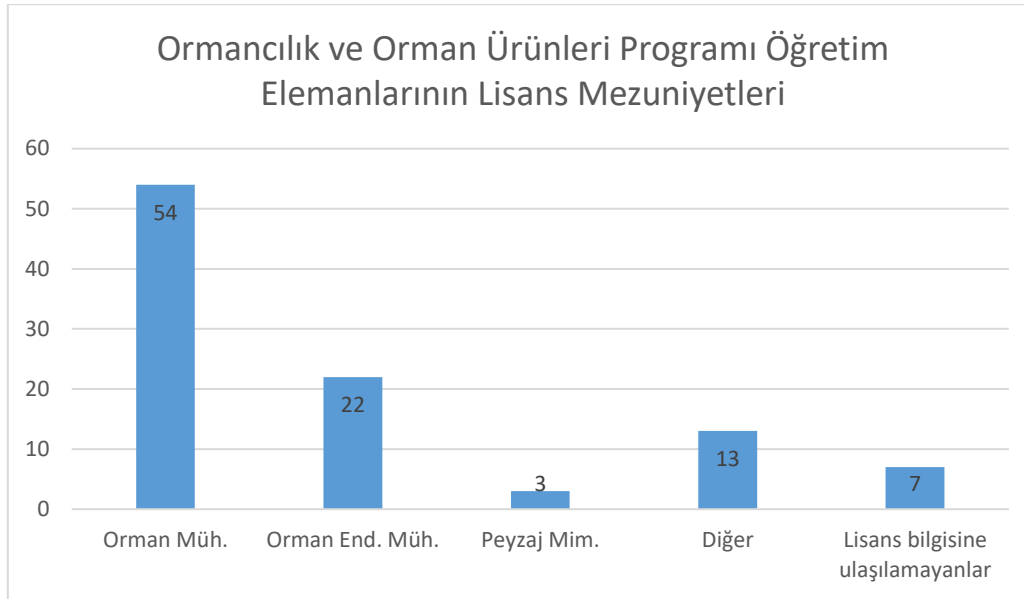

Şekil 2: Türkiye’de aktif halde Ormancılık ve Orman Ürünleri programı bulunan meslek yüksekokullarında çalışan öğretim elemanlarının akademik ünvana göre cinsiyet dağılımları

Şekil 2 incelendiğinde; aktif olarak çalışan öğretim elemanlarından Profesör Doktor, Doçent Doktor ve Araştırma Görevlilerinin tümü erkek iken Doktor Öğretim Üyelerinin 19’u erkek 11’i bayan, Öğretim Görevlilerinin 39’u erkek 18’i bayan ve Öğretim Görevlisi Doktorların 3’ü erkek 2’si bayan olarak dikkati çekmektedir.

Ülkemizde üniversitelerde görev yapan kadın öğretim elemanlarının oranı her geçen yıl artmaktadır. 1983-2016 yılları arasında, kadın öğretim elemanı sayısı hem devlet hem de vakıf üniversitelerinde artmıştır. Ancak son yıllarda kadınların üniversitelerde kadro bulma düzeyleri sürekli olarak artmış olmakla birlikte öğretim elemanlarının ünvanı yükseldikçe kadın öğretim üyesi oranı düşüş göstermektedir (Yükseköğretime Bakış, 2017:165). Bu durum, Türkiye’de kadın akademisyenlerin kariyerlerini sürdürmekte sorunlar yaşadığının bir göstergesi olarak kabul edilebilir.

Yükseköğretim hizmetlerinin kalitesini belirlemeye yönelik yapılan çalışmalarda ve dolayısıyla söz konusu çalışmada kalitenin sağlanmasında en önemli öğenin “öğretim elemanları” olması vesilesiyle Şekil 3’ te Türkiye’de aktif olarak Ormancılık ve Orman Ürünleri programı bulunan meslek yüksekokullarında çalışan öğretim elemanlarının lisans mezuniyetleri görülmektedir.

Şekil 3: Türkiye’de aktif olarak Ormanlık ve Orman Ürünleri programı bulunan meslek yüksekokullarında çalışan öğretim elemanlarının lisans mezuniyetleri

Şekil 3 incelendiğinde; Öğretim elemanlarının toplamda 54 adetinin Orman Mühendisliği, 22 adetinin Orman Endüstri Mühendisliği, 3 adetinin Peyzaj Mimarlığı lisans mezunu olduğu görülmüştür. Öğretim elemanlarından 2 adeti hem Orman Mühendisliği hem de Orman Endüstri Mühendisliği lisans mezunu iken diğer bir adeti de hem Orman Mühendisliği hem de Peyzaj Mimarlığı lisans mezunudur. Geriye kalanlardan 13 adeti Biyoloji, İşletme, Fen Fakültesi, Gıda Mühendisliği, Su Ürünleri Fakültesi, Coğrafya, Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi ve Tarih bölümleri lisans mezunu olup 7 adeti ile ilgili lisans mezuniyet bilgilerine ulaşamamıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Meslek yüksekokullarında görev alacak olan öğretim elemanları lisans öğretiminde kendi (görev yapacağı bölüm) uzmanlık alanlarıyla ilgili yeterli mesleki ve teknik bilgiyi edinmiş olup, ayrıca bu bilgiyi uygulamaya geçirme ve pratik bilgileri öğrencilere yansıtabilme becerilerini de kazanmış olmalıdır.

Meslek yüksekokullarındaki öğretim elemanları öncelikle alan bilgisine tam olarak hakim olmalı, bu bilgileri öğrencilere yansıtılabilmek için öğretme becerisini edinmiş olmalı ve genel öğretim bilgisi ile donanmış olmalıdır.

Geleceğimizin teminatı olan gençlerimizin gerekli bilgi, beceri, davranışlar ve birlikte iş görme alışkanlığı kazandırmak suretiyle hayata hazırlanmasında ve ülkemizin kalkınmasında en önemli unsur haline gelmesinde mesleki eğitimin önemi çok büyük olup kaliteli bir meslek elemanı yetiştirilmesi için sürecin en önemli öğelerinden birisi alanıyla ve mesleğiyle ilgili temel bilgi ve becerilere sahip olup bunları uygulayabilen ve öğrencilere aktarabilen öğretim elemanlarıdır.

Yükseköğretim hizmetlerinin kalitesini belirlemeye yönelik yapılan çalışmalarda kalitenin sağlanmasında en önemli öğenin “öğretim elemanları” olduğu vurgulanmaktadır. Eğitim sürecine ilişkin öğrenci memnuniyeti araştırmaları öğrenmenin, çok güçlü bir biçimde dersten sağlanan doyumla ilgili olduğunu ortaya koymuş olup bunu sağlayacak olanın asıl işin mutfağında bulunan, kendini o bölüm üzerinde yetiştirmiş öğretim elemanları olduğu kanaatine varılmıştır.

Kanunda Öğretim Görevlisi tanımı açıkça “Ders vermek ve uygulama yaptırmakla yükümlü bir öğretim elemanıdır.” şeklinde yapılmıştır. Dolayısıyla meslek yüksekokullarında görev

yapan öğretim elemanlarının asıl görevinin ders vermek ve uygulama yaptırmak olduğunu düşünürsek yapmış olduğumuz çalışmadaki öğretim görevlisi sayısının fazla olması pek de şaşırtıcı bir sonuç olmamaktadır.

Öğretim görevlisi olarak göreve başladıktan sonra ilk hedef doktora eğitimini tamamlayıp ardından da Doktor Öğretim Üyesi unvanını almaktır. Hal böyle olunca Öğretim Görevlisi sayısından sonra Doktor Öğretim Üyesi sayısı beklenildiği gibi fazla çıkmaktadır.

İşte bundan sonraki süreçte öğretim elemanı akademik olarak ilerlemek istiyorsa kendi uzmanlık alanında bilimsel çalışmalar yapması gerekmektedir. Eğer lisans mezuniyeti görev yaptığı programla örtüşmüyorsa akademik olarak ilerlemesi de problem olmakta ve zorluklar ortaya çıkmaktadır.

Bilindiği gibi öğretim üyeleri de ders vermekle yükümlüdür. Fakat onlardan ayrıca bilimsel çalışmalar da yürütmesi beklenmektedir. Bir öğretim görevlisi de isterse bilimsel çalışmalar yürütebilir fakat ondan genellikle bilimsel çalışmalar yürütmesi beklenmemektedir. Öğretim görevlileri daha çok ders verme amaçlı istihdam edilmektedir ve görevi derslerini vermektir.

Dolayısıyla teori ağırlıklı bir programda herhangi bir lisans mezunu öğretim elemanı çok fazla zorluk yaşamaz belki ama “Ormancılık ve Orman ürünleri” gibi teorinin yanısıra uygulama ağırlıklı olan bir programda görev yapan öğretim elemanlarının uzmanlık alanlarının yani lisans mezuniyetlerinin görev yaptıkları programa uygun olması gerekmektedir.

Bahsi geçen diğer bölümlerden mezun akademisyen arkadaşlarımızın teoriden ziyade daha çok uygulamaya yönelik olan “ormancılık” bölümünde ne kadar verimli olabileceği ve kendisi de dahil karşı tarafı bilgi ve donanım olarak nasıl doyuma ulaştırabileceği aşikardır.

Eğer amaç sadece öğrencilere ders anlatmaksa belli bir noktada işin üstesinden gelinebilir ancak akademik kariyer bakımından ilerlemek isteyen bir kişi için temel uzmanlık alanında çalışmamak huzursuzluk kaynağı ve dolayısıyla iş veriminde düşüş olarak değerlendirilebilir.

Yapılan araştırma sırasında internet sayfaları incelenen meslek yükseköğretilerinin ve görev yapan öğretim elemanlarının bazılarının gerekli genel bilgi paylaşımlarını gerçekleştirmediği ve güncellemelerini düzenli aralıklarla yapmadığı görülmüştür. Karşılaşılan bu durum çalışmada bir kısıt olarak değerlendirilmiş olup teknolojinin ve internetin son derece yoğun kullanıldığı ve her türlü bilgiye bu yolla ulaştığımız günümüz koşullarında çalışanların akademik bilgilerine ulaşmamak üzerinde durulması gereken bir konu olarak dikkat çekmektedir.

Araştırma sonucunda elde edilen bulgular, Türkiye’de kadınların akademisyenliğe giriş konusunda nispeten az engelle karşılaştıklarını ortaya koymaktadır. Buna karşılık, kadın akademisyenlerin kariyerlerinde ilerlemeye çalışırken daha fazla engelle karşılaştıkları söylenebilir. Dolayısıyla, Türkiye’de kadın akademisyenlerin kariyerlerinde ilerlerken karşılaştıkları sorunlar kapsamlı bir şekilde incelenmelidir. Türkiye’de kadınları akademik kariyere başlamak üzere teşvik eden nispeten olumlu ortamın, kariyer yapmaya başladıktan sonra da destekleyecek politikalar ve mekanizmalar ile güçlendirilmesi gerekmektedir.

REFERANSLAR

- Açan, B., Saydan, R. (2009). Öğretim elemanlarının akademik kalite özelliklerinin değerlendirilmesi: Kafkas Üniversitesi İİBF Örneği. Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi 2009, 13(2), 225-253.
- Akgün, M. (2016). Yükseköğretimde ideal öğretim elemanı nasıl olmalıdır?. Kaygı Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Felsefe Dergisi, Sayı 26, Bahar 2016, ISSN: 1303-4251.
- Özgüler, D., Koca, T., Özgüler, A.T. (2013). Meslek yükseköğretilerinde eğitim öğretim süresinin irdelenmesi. Electronic Journal Of Vocational Colleges. Aralık 2013 Umyos Özel Sayı.
- YÖK 2018 Önlisans Atlas Verileri.
- YÖK 2018 İstatistik Bilgi Yönetim Sistemi
- Yükseköğretime Bakış, 2017. İzleme ve Değerlendirme Raporu.